

Det er lige så klart, at de næste 1,6 mia. kr. også vil blive brugt i den her kreds. Sådan må det jo være, når man går til valg på noget. Det er selvfølgelig den kreds, der går til valg på det, der også må udmønte det. Sådan er det.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordfører-rækken med fru Karen Hækkerup.

Karen Hækkerup (S):

For Socialdemokraterne har familierpolitikken altid været vigtig og omsorgen for børn og deres udvikling et meget vigtigt omdrejningspunkt i vores politik. Vi har altid arbejdet for, at alle børn skal have lige muligheder, uanset hvilket ophav de har.

Vi er hos Socialdemokraterne glade for, at regeringen med den her redegørelse vil markere, at familier og børn også er kommet på dagsordenen hos regeringen. Det er der et voldsomt behov for, efter at man siden 2001 har skåret voldsomt ned på hele området.

Vi har hos Socialdemokraterne læst redegørelsen med stor interesse. Vi synes, at der står noget godt i den. Men der er lige så meget, vi savner. Det vil jeg nævne her i et håb om, at det vil komme i det arbejde, som Familie- og Arbejdslivskommissionen skal udføre.

Regeringen ønsker med egne ord, at redegørelsen skal starte en debat om, hvordan der skabes en afbalanceret sammenhæng mellem familie-, fritids- og arbejdsliv.

Hvad blev der af børnelivet? Socialdemokraterne ønsker, at rapporten, vi nu venter på, vil forholde sig til det gode børneliv. For vist er børn sammen med deres forældre og øvrige netværk en familie, men bør en familierpolitik i 2006 ikke have et selvstændigt sigte mod børnene?

Det mener vi, og det gør vi, fordi vi ønsker at sætte fokus på børns rettigheder som selvstændige individer, der har holdninger, og som myndighederne skal lytte til og medinddrage i beslutninger, bl.a. når det drejer sig om sager, hvor familien er blevet brudt, og hvor forældre og børn ikke mere nødvendigvis har den samme interesse.

Men det er ikke kun, når familien er blevet brudt, at vi mener, at børn skal have rettigheder. Vi mener ganske enkelt, at tiden er kommet til at anerkende, at en familie er rammen om individers liv i fællesskab. Naturligvis er børnene selvstændige individer, der kan have helt andre

interesser end dem, der gælder i f.eks. forældrenes arbejdsliv.

Derfor mener vi, at det vil være fuldstændig uacceptabelt, hvis den politik, der skal komme ud af den her proces, ikke bliver set i børnehøjde.

Vi er ikke uenige med regeringen i, at der skal tages mange andre hensyn, til de voksne, fritidslivet og arbejdslivet, men det er simpelt hen ikke godt nok at have en familieredegørelse, uden at man prøver at se på en familie fra børnenes side.

Socialdemokraterne ønsker, at kommissionen vil fremsætte konkrete forslag, som kan sikre, at forældrene får mere tid sammen med deres børn, også selv om det måtte stride imod tidens ønsker om, at alle voksne for at sikre fremtidens velfærd skal arbejde endnu mere og altid stå til rådighed. Velfærd for børn er nemlig først og fremmest at kunne være sammen med mor og far, vel at mærke en mor og en far, som har tid og overskud til børnene.

Socialdemokraterne har tidligere fremsat forslag her i Folketinget om, hvordan børn får mulighed for at have flere fridage sammen med deres forældre, enten når barnet er sygt, eller når det bare er det, familien, børnene eller de voksne sammen har brug for.

Konkret drejer det sig om at indføre valgfrihed for forældrene til at veksle nogle uger i barselorloven med nogle ugers omsorgsdage, som forældrene kan tage, hovedsagelig på de tidspunkter, hvor børn har ekstra meget behov for deres forældre.

Hos Socialdemokraterne mener vi, at sådan en model vil give begge forældre mulighed for at have et attraktivt arbejdsliv, samtidig med at deres børn oplever, at forældrene er der, når børnene har brug for dem. Det er frihed og fleksibilitet, som vi mener familierne kan bruge til noget, modsat det, vi frygter at regeringen har bestilt, nemlig forslag om flere weekend-, aften- og natåbne institutioner.

Vi er godt klar over, at arbejdsmarkedet er sultent efter fleksible medarbejdere. Men den higen efter fleksibilitet støder ofte sammen med børnefamiliernes ønske om mere tid hjemme, og resultatet kan nogle gange være stress, flere sygedage og måske også unødvendige brud i familien. Men hverken weekend- eller natbørnehaver er svaret på den udfordring, familierne står over for. Det viser erfaringerne fra eksempelvis Københavns Kommune meget tydeligt. Der er simpelt hen ikke efterspørgsel efter den institutionstype.